

Indenrigsminister rigtig — Koen her i Salen var ikke saa stor, at jeg tør sige, at jeg nøie opfattede hvert enkelt Ord — saa gav han mig ogsaa Ret, forsaavidt angaar, at det var kun den, der folgte, naar han gjentagende Gange gjorde sig skyldig i noget Saadant, der maatte kunde straffes. Jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at saaledes kan i det Mindste det sidste Stykke af § 7 forstaaes, og jeg ser ingen Sikkerhed for, at det ikke vil blive forstaaet saaledes, at der ikke er en Mulighed til Stede derfor. Jeg er fremdeles enig med den ærede Indenrigsminister i, at man aldeles ikke behøver at anstille en Sammenligning med Smørloven. Jeg hørte til dem, der stemte for, at den ærede Minister skulde have den Myndighed, der blev tillagt ham med Hensyn til at bestemme, hvorledes Margarinefabrikationen skulde være, men jeg havde ikke nogen Anelse om, at Bestemmelsen vilde komme paa den Maade, som den kom, og jeg tror heller ikke, at nogen Anden, der stemte derfor, havde det, at det skulde komme an paa mindre end en Knappenaalsdifference i et saadant Maal. Naturligvis har den meget ærede Minister haft sit Diemed med at give en saadan Bestemmelse, og det Diemed skal jeg slet ikke sige Noget om, det kan være meget smukt, men jeg ønsker dog, man kan overse, hvad det er, man stemmer for, og Rækkevidden af det, man stemmer for. Jeg kan derfor ikke berolige mig med, at det her i Salen bliver sagt: Ja, det kan ikke falde Noget ind at gjøre noget Saadant. Jeg kommer tilbage til, at jeg helst ønsker — efter den Erfaring, vi have, det fører jeg til — at der bliver saa lidt som muligt overladt i Fremtiden til fgl. Anordning, ogsaa hvad angaar Loven, og med Hensyn til Forstaaelsen af det sidste Stykke af § 7 ser jeg ingen som helst Garanti for, at det ikke kan forstaaes og vil blive forstaaet, som jeg siger, at det kan forstaaes, deri, at der fra Ministerbænken falder en Ytring om, at det kan man dog ikke vente, vil blive Meningen.

Scharling: Medens jeg i Øvrigt kan slutte mig til Flertallet og meget maa anbefale det høie Thing at følge dets Indstilling, er det et enkelt lille Punkt, hvor jeg maa gjøre et Forbehold, og det gjælder endda et Ændringsforslag, hvorom hele Udvalget er enigt, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 3, som gaar ud paa, at Lovforslagets Benævnelse „Tigram“ skal erstattes med: Dekagram. Jeg forstaaer meget vel, hvad der har bevæget Udvalget til at foreslaa denne Ændring, idet Ordet „Tigram“, ifær naar „Hundredegram“ falder bort, vilde

være den eneste danske Benævnelse midt i en Række af fremmede Benævnelser. Alligevel, medens jeg anser det for at være af Vigtighed, at man ved de Hovedbetegnelser, der have en international Karakter, bibeholder de fremmede Navne, kan jeg ikke erkjende, at det har samme Betydning med Hensyn til de enkelte Delinger, som ikke have en saadan international Betydning, men en mere lokal, eller om man vil, national Betydning. Tigram vil netop i det daglige Liv, i den lille Omjætning, komme til at spille en betydelig Rolle. Det vil træde i Stedet for det tidligere Lod, og det er da et nemt og bekvemt og for Alle let fatteligt Ord, som tilmed fuldt ud korresponderer med Benævnelse Tøse. Derimod gjælder noget helt Andet om Ordet „Dekagram“; thi en Forveksling mellem „Deka“ og „Deci“ ligger meget nær, og dette vil være det eneste Punkt i Loven, hvor man anvender Sammensætningen „Deka“. Dersom den iøvrigt foresandtes vilde jeg ganske vist være Betænkeligheder ved at holde paa Benævnelsen „Tigram“; men da det er det eneste Sted, vil jeg ubetinget foretrække Benævnelsen „Tigram“. Underledes stiller det sig med Hensyn til „Hundredegram“; thi Sammensætningen „Hekto“ faae vi jo dog i „Hektoliter“ og det er da rimeligt at bibeholde den ogsaa i Hektogram. Det er desuden en af de større Inddelinger, hvor man staar overfor noget mere Internationalt. Jeg ser mit Bedkommende ser mig altsaa ikke i Stand til at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3, og det skulde glæde mig, om Thinget vilde lade det falde og i den Henseende holde paa Lovforslagets Bestemmelser.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Den ærede Ordfører kom i sin Udvikling, da han omtalte, hvad det var at være ministeriel, til den Slutning, at da han sidst var ministeriel, var det i 1866, da han sammen med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stemte for Grundlovsforandringen af 1866. Dersom Vedtagelsen af dette Lovforslag skulde have samme Følger som Grundloven af 1866, der jo, saaledes som Forholdene nu ere, er et Brud paa alle de Udtalelser, som den Gang faldt baade fra Ministerbordet og fra flere Andre, vilde jeg bestemt tilraade, at man strax stemte mod dette Lovforslag. Det var vel heller ikke Meningen, at det skal tages saa strengt, men ved at være mere eller mindre ministeriel forstaaer jeg, at man har mere eller mindre Tillid til den til enhver Tid bestaaende Regering, og i det foreliggende Tilfælde kan jeg ikke se rettere, end